

ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 13/1986)

ΕΥΡΕΣΗ "ΑΡΗ" ΛΕΜΕΣΟΥ ΚΑΤΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ Δ. Ε. ΚΟΠ ΗΜΕΡΟΜΗΝ. 28.4.86

Ημερ.: 19.8.1986

Ώρα: 5.00 μ.μ.

Τόπος: Γραφεία ΑΔΕΑ (πρώην γραφεία ΚΟΑ)

Ενώπιον: κ.κ. Αλέκου Ευαγγέλου, Προέδρου, Τίτου Φάνου, Αντιπροέδρου, Τάσσου Παπαδόπουλου και Ζένιου Ξενοπούλου, Μελών.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Με την παρούσα έφεση το Σωματείο ΑΡΗΣ Λεμεσού προσβάλλει την απόφαση της Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ ημερομηνίας 28.4.1986, με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση του Σωματείου κατά του κύρους του αγώνα Α' κατηγορίας ΑΡΗ-ΑΠΟΛΛΩΝΑ, που διεξήχθη στις 19.3.1986, λόγω αντικανονικής συμμετοχής του ποδοσφαιριστή του ΑΠΟΛΛΩΝΑ Γεώργιου Γκαβασιάδη.

Με την ένσταση του ο ΑΡΗΣ ζητούσε από την Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ την κατακύρωση του πιο πάνω αγώνα υπέρ του σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 22 (1)(β) των Κανονισμών Πρωταθλημάτων της ΚΟΠ. Το άρθρο αυτό προβλέπει ότι σε περίπτωση αντικανονικής συμμετοχής ποδοσφαιριστή σε αγώνα "τω εν αδίκω ευρισκόμενο σωματείο μηδενίζεται ασχέτως του αποτελέσματος του αγώνα και ο αγών θεωρείται ως λήξας υπέρ του αντιπάλου σωματείου με αποτέλεσμα 2-0". Το άρθρο αυτό χαρακτηρίζει ως "αντικανονική" κάθε συμμετοχή ποδοσφαιριστή που γίνεται κατά παράβαση των διαφόρων διατάξεων που αναφέρονται ρητά στο ίδιο το άρθρο.

Ο συνήγορος των εφεσελόντων κ. Ευσταθίου υπέβαλε ότι η συμμετοχή του ποδοσφαιριστή Γκαβασιάδη στον επίδικο αγώνα, που διεξήχθηκε πριν από την παρέλευση πέντε μηνών μετά την άφιξη του στη Κύπρο, ήταν αντικανονική, δεδομένου ότι ο ποδοσφαιριστής χρησιμοποίησε την ταυτότητα που είχε εκδοθεί σε αυτόν με βάση το άρθρο 17 (1)(ε) των Γενικών Κανονισμών της ΚΟΠ για να μετάσχει στον πιο πάνω αγώνα, ενώ η ταυτότητα θα έπρεπε να είχε εκδοθεί με βάση το άρθρο 17 (1)(β), οπότε ο ποδοσφαιριστής δεν θα μπορούσε να συμμετάσχει στον επίδικο αγώνα. Περαιτέρω υποστήριξε ότι σύμφωνα με το άρθρο 22 (1)(β) των Κανονισμών Πρωταθλημάτων της ΚΟΠ, ο αγώνας, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα του, έπρεπε να κατακυρωθεί υπέρ του ΑΡΗ με αποτέλεσμα 2-0.

Στη συνέχεια ο συνήγορος υπέβαλε ότι, παρόλο που σύμφωνα με πάγια νομολογία της ΑΔΕΑ (αλ. υποθέσεις 14/80, 6/82, 12/86 και 15/86) μια ταυτότητα που εκδίδεται καλή τη πίστει και χωρίς την ύπαρξη δόλου φέρει το τεκμήριο της νομιμότητας και μπορεί να χρησιμοποιείται μέχρις ότου ακυρωθεί, ωστόσο, στην προκείμενη περίπτωση υπάρχει μαρτυρία που υποστηρίζει πως κατά την έκδοση της ταυτότητας του Γκαβασιάδη οι ενδιαφερόμενοι δεν ενήργησαν καλή τη πίστει ή ενήργησαν δόλια και επομένως η Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ εσφαλμένα απέρριψε την ένσταση των εφεσελόντων. Πρόσθετα ο κ. Ευσταθίου ισχυρίστηκε ότι τόσο ο ποδοσφαιριστής όσο και το Σωματείο ΑΠΟΛΛΩΝ, μέσω του Προέδρου του και του Γενικού του Γραμματέα που διεξήγαγαν διαπραγματεύσεις με το πρώην σωματείο του ποδοσφαιριστή, τον ΠΑΝΙΩΝΙΟ, απέκρυψαν από την ΚΟΠ ουσιώδη στοιχεία όταν υποβλήθηκε η αίτηση για ένταξη του ποδοσφαιριστή στη δύναμη της ΚΟΠ, τα οποία, αν παρουσιάζονταν, θα είχαν ως αποτέλεσμα να μην εκδιδόταν η ταυτότητα σύμφωνα με το άρθρο 17 (1)(ε) και ο ποδοσφαιριστής δεν θα εδικαιούτο να συμμετάσχει στον επίδικο αγώνα. Τελικά ο κ. Ευσταθίου υποστήριξε ότι σε ό,τι αφορά τον όρο "δόλος", που αναφέρεται στις διάφορες αποφάσεις της ΑΔΕΑ, ο όρος αυτός δεν έχει την έννοια του "δόλου" όπως ακριβώς εκλαμβάνεται στο ποινικό δίκαιο αλλά έχει την έννοια της έλλειψης καλής πίστης και επομένως το Σωματείο ΑΠΟΛΛΩΝ δεν μπορεί να τύχει του ευεργήματος της επιεικούς ερμηνείας του άρθρου 22 (1)(β), που δόθηκε από την ΑΔΕΑ στις προαναφερθείσες αποφάσεις.

Εξάλλου, ο κ. Πουρχουρίδης, που παρουσιάστηκε εκ μέρους του Σωματείου ΑΠΟΛΛΩΝ, εισηγήθηκε πως ο ποδοσφαιριστής Γκαβασιάδης αγωνίστηκε με ταυτότητα που του

εξέδωσε η ΚΟΠ νόμιμα, ότι δεν αποδείχτηκε δόλος ή έλλειψη καλής πίστης εκ μέρους των ενδιαφερομένων και ότι το σωματείο ΑΠΟΛΛΩΝ δεν είχε καμιά υποχρέωση να αποκαλύψει τη συμφωνία που έκανε με τον ΠΑΝΙΩΝΙΟ σχετικά με την παραχώρηση του ποδοσφαιριστή. Περιπλέον εισηγήθηκε πως, παρ' όλο που δεν αποδέχεται την ύπαρξη δόλιας ενέργειας εκ μέρους των ενδιαφερομένων, ωστόσο, και αν ακόμα υπάρχει τέτοια ενέργεια, αυτή δεν επηρέασε την έκδοση της ταυτότητας από την ΚΟΠ που βασίστηκε στις δικές της έρευνες για την έκδοση της ταυτότητας μετά την αίτηση για εγγραφή (τεκμήριο 3α).

Για να υπάρχει δόλος, τόνισε ο κ. Πουργουρίδης, πρέπει να αποδειχθεί προθεση εκ μέρους του Σωματείου ΑΠΟΛΛΩΝ να παραπλανήσει την ΚΟΠ και περαιτέρω να αποδειχθεί ότι η ενέργεια της ΚΟΠ ήταν το άμεσο αποτέλεσμα του ισχυριζόμενου δόλου.

Ο κ. Κυριακίδης, που παρουσιάστηκε εκ μέρους της ΚΟΠ στις δύο πρώτες συνεδρίες της παρούσας διαδικασίας, υπέβαλε πως η έκδοση της ταυτότητας έγινε με βάση το άρθρο 17 (1)(ε), επειδή η ΚΟΠ πίστευε πως ο παίκτης δεν ανήκε σε άλλη Ομοσπονδία, ότι το Σωματείο ΑΠΟΛΛΩΝ απέκρυψε ορισμένα στοιχεία και ότι αν εχινόριζε η ΚΟΠ ότι επρόκειτο για ελεύθερη μεταγραφή από άλλη Ομοσπονδία, η ΚΟΠ θα εξέδιδε την ταυτότητα με βάση το άρθρο 17 (1)(β) και επομένως ο ποδοσφαιριστής δεν θα μπορούσε να συμμετάσχει στον επίδικο αγώνα.

Όμως ο κ. Γ. Τριανταφυλλίδης, που εμφανίστηκε για την ΚΟΠ στη συνεδρία της 5.8.1986 αντί του κ. Κυριακίδη, ανέφερε ότι ο κ. Κυριακίδης εξέφραζε προσωπικές του απόψεις και όχι εκείνες της ΚΟΠ και εξήγησε ότι το Σωματείο ΑΠΟΛΛΩΝ δεν παρουσίασε την ειδική συμφωνία που έκανε με τον ΠΑΝΙΩΝΙΟ, γιατί δεν του ζητήθηκε κάτι τέτοιο, και ότι κατέθεσε όλα τα έγγραφα που του ζητήθηκαν και τα οποία η ΚΟΠ ζητά συνήθως από όλα τα σωματεία που θέλουν να εντάξουν στην δύναμή τους ξένο ποδοσφαιριστή. Ο κ. Τριανταφυλλίδης χαρακτήρισε τη συμπεριφορά του ΑΠΟΛΛΩΝΑ ως παράλειψη και όχι απόκρυψη στοιχείων και απαντώντας στο ερώτημα κατά πόσον η ΚΟΠ θα εξέδιδε την ταυτότητα με βάση το άρθρο 17 (1)(ε) αν γνώριζε όλα τα γεγονότα, ο κ. Τριανταφυλλίδης είπε ότι η Εκτελεστική Επιτροπή της ΚΟΠ τον έχει πληροφορήσει ότι δεν είχε

εξουσιοδοτήσει τον κ. Κυριακίδη να προβεί σε τέτοια δήλωση, αφού ούτε και σήμερα η ΚΟΠ είναι σε θέση να απαντήσει σε τέτοιο υποθετικό ερώτημα.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως η στάση του δικηγόρου της ΚΟΠ στη συνεδρία της ΑΔΕΑ στις 5.8.1986 ήταν εντελώς διαφορετική από τη στάση του δικηγόρου που παρουσιάστηκε στις δυο προηγούμενες συνεδρίες και ότι υπάρχει εμφανής πρόθεση της ΚΟΠ να διαφοροποιήσει τη θέση της από εκείνη που είχε διατυπώσει μπροστά στην ΑΔΕΑ ο κ. Κυριακίδης.

Στο σημείο αυτό η ΑΔΕΑ θεωρεί καθήκον της να τονίσει ότι οι αντικρουόμενες οδηγίες, που έδωσε η ΚΟΠ στους δικηγόρους που την εκπροσώπησαν διαδοχικά μπροστά στην ΑΔΕΑ, ή έστω η παράλειψη της ΚΟΠ να δώσει σαφείς οδηγίες στον έναν από τους δυο δικηγόρους της, προδίδουν έλλειψη της αναγκαίας σοβαρότητας στην αντιμετώπιση ενός τόσο σημαντικού θέματος που σε τελευταία ανάλυση αφορά σε ενέργειες και αποφάσεις της ΚΟΠ. Η ΑΔΕΑ κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων που ο Νόμος της Πολιτείας έχει αναθέσει σε αυτή δικαιούται να αναμένει από όλους τους διαδίκους και κατ' εξοχήν από μια υπεύθυνη αθλητική ομοσπονδία, όπως η ΚΟΠ, να εκφράζουν τις θέσεις τους με υπευθυνότητα, επιμέλεια, συνέπεια και αντικειμενικότητα.

Κατά την πορεία της εκδίκασης της παρούσας υπόθεσης φάνηκε πως το αποτέλεσμα της θα ήταν δυνατό να επηρεάσει τη βαθμολογική θέση ενός τρίτου Σωματείου, του ΑΠΟΠ Πάφου, και γι' αυτό η ΑΔΕΑ αποφάσισε να δώσει την ευκαιρία στο σωματείο αυτό να ακουστεί. Ο κ. Παπαφιλιππου, ο οποίος παρουσιάστηκε εκ μέρους του Σωματείου ΑΠΟΠ, υποστήριξε τη θέση του ΑΠΟΛΛΩΝΑ και, ανάμεσα σε άλλα, εισηγήθηκε ότι για να στοιχειοθετηθεί δόλος θα έπρεπε η ενέργεια του ΑΠΟΛΛΩΝΑ να είχε επηρεάσει την απόφαση της ΚΟΠ, στην προκείμενη όμως περίπτωση δεν υπήρξε τέτοιος επηρεασμός γιατί η έκδοση της ταυτότητας του Γκαβασιάδη ήταν ανεξάρτητο γεγονός εκούσιας διοικητικής εσωτερικής διαδικασίας της ΚΟΠ, ύστερα από δική της έρευνα, και ότι η ΚΟΠ ουδέποτε είχε στηριχθεί σε οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη του ΑΠΟΛΛΩΝΑ. Στο θέμα της έκδοσης της ταυτότητας η ΚΟΠ ενήργησε από μόνη της και εξασφάλισε τα διάφορα στοιχεία για να εκδώσει την ταυτότητα. Πρόσθετα ο κ. Παπαφιλιππου κάλεσε την ΑΔΕΑ να αποφανθεί ότι οι εφσελόντες απέτυχαν να αποδείξουν ότι τα πορίσματα της Δικαστικής Επιτροπής

της ΚΟΠ ήταν καταδήλως εσφαλμένα, και τόνισε ότι αν έγινε κάποιο λάθος, την όλη ευθύνη για το λάθος φέρει η ΚΟΠ και γι' αυτό δεν πρέπει να θυματοποιηθεί το Σωματείο ΑΠΟΠ που είναι εντελώς αμέτοχο στην υπόθεση.

Αποτελεί κοινό έδαφος και δεν έχει αμφισβητηθεί ούτε ενώπιον της Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ ούτε ενώπιον μας πως ο εν λόγω ποδοσφαιριστής συμμετέσχε στον επίδικο αγώνα με την ομάδα του ΑΠΟΛΛΩΝΑ, στη δύναμη της οποίας εντάχθηκε ύστερα από την έκδοση ταυτότητας από την Εκτελεστική Επιτροπή της ΚΟΠ με βάση το άρθρο 17 (1)(ε) των Γενικών Κανονισμών της ΚΟΠ, σύμφωνα με τις πρόνοιες του οποίου μπορούσε να αγωνίζεται στην Κύπρο 15 μέρες μετά την εγγραφή του.

Επίσης είναι παραδεκτό ότι πριν από την έκδοση της ταυτότητας ο ποδοσφαιριστής ανήκε στην Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία ως ποδοσφαιριστής του ΠΑΝΙΟΝΙΟΥ.

Σύμφωνα με αντίγραφο των πρακτικών της συνεδρίας της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΚΟΠ ημερομηνίας 25.2.1986 (τεκμήριο 5) η απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής έχει ως εξής:

"Επιβεβαιώνεται η απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της 21.2.1986 για εγγραφή του παίκτη στον Απόλλωνα Λεμεσού με βάση το άρθρο 17 (1)(ε) των Γενικών Κανονισμών".

Το άρθρο 17 (1)(ε) των Γενικών Κανονισμών της ΚΟΠ προβλέπει ως εξής:

"(ε) Νοείται περαιτέρω ότι μη Κύπριος ποδοσφαιριστής ουδόλως ανήκων εις οιαδήποτε ξένην Ομοσπονδίαν δύναται να εγγραφεί εις Σωματείον της ΚΟΠ καθ' οιαδήποτε ημερομηνίαν συμφώνως προς τας διατάξεις των άρθρων 12 και 13 των παρόντων Κανονισμών".

Το άρθρο 12 των Γενικών Κανονισμών καθορίζει τί είναι "εγγραφή" ποδοσφαιριστή. Για τους σκοπούς αυτής της απόφασης επισημαίνουμε ότι η απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΚΟΠ ημερ. 25.2.1986 αναφέρει τη φράση "για εγγραφή..." και ότι το άρθρο 12, αρχίζει με τις λέξεις:-

"1. Εγγραφή του ποδοσφαιριστού είναι η διά πρώτην φοράν εις τα Μητρώα της ΚΟΠ καταχώρησις του ως αθλητού της παιδείας της Ποδοσφαιρίσεως...".

Το άρθρο 13, των Γενικών Κανονισμών προνοεί:-

Άρθρον 13

"1. Περί της τολαύτης εγγραφής εκδίδεται ειδικόν έντυπο δελτίον, το αρχότερον εντός 15 ημερών από της λήψεως της αιτήσεως, καλούμενον δελτίον ταυτότητας.....

Αούτω εγγραφόμενος ποδοσφαιριστής δύναται να αγωνίζεται εις μεν τους φιλικούς αγώνες αμέσως μετά την εγγραφήν του εις δε τους αγώνας Πρωταθλήματος μετά παρέλευσιν δεκαπέντε ημερών από της εγγραφής του".

Εξάλλου, τα άρθρα 17 (1)(α) και (β), των Γενικών Κανονισμών προνοούν:-

Άρθρο 17ον

"1(α) Μη Κύπριος ποδοσφαιριστής εγγραφείς εις Σωματείον της ΚΟΠ δι' ελευθέρας μεταγραφής, προ της ενάρξεως των Πρωταθλημάτων, δύναται να αγωνίζεται... εις (δε) τους αγώνας Πρωταθλήματος μετά παρέλευσιν 15 ημερών από της εγγραφής".

"1(β) Εις περίπτωσιν ελευθέρας μεταγραφής μετά την έναρξιν των Πρωταθλημάτων, ούτος θα δικαιούται συμμετοχής εις αγώνα Πρωταθλήματος μετά πάροδον πέντε μηνών από της αφίξεως του εν Κύπρω".

Στο παρόν στάδιο θα πρέπει να αναφερθεί ότι στην αίτηση του ποδοσφαιριστή Γκαβασιάδη για εγγραφή του στη δύναμη της ΚΟΠ, που υποβλήθηκε με έγγραφο που φέρει ημερομηνία 6.2.1986 (τεκμήριο 3α), υπάρχει δήλωση του (δίου πως "δεν είμαι γραμμένος σε άλλη ξένη Ομοσπονδία" και η ακρίβεια της δήλωσης αυτής βεβαιώθηκε την ίδια ημέρα από τον Πρόεδρο και το Γενικό Γραμματέα του Σωματείου ΑΠΟΛΛΩΝ. Η αίτηση λήφθηκε στα γραφεία της ΚΟΠ στις 10.2.1986. Στις 12.2.1986 η ΚΟΠ με τηλεμύνημά της (τεκμήριο 3στ) ζήτησε από την ΕΠΟ να της

σταλεί το συντομότερο δυνατόν το πιστοποιητικό μεταγραφής του εν λόγω ποδοσφαιριστή. Το πιστοποιητικό αυτό απαιτείται δυνάμει του άρθρου 12 των Διεθνών Κανονισμών της ΦΙΦΑ. Η ΕΠΟ με τηλεμήνυμα της, ημερομηνίας 20.2.1986, πληροφόρησε την ΚΟΠ ότι ο εν λόγω ποδοσφαιριστής είναι ελεύθερος από 7.2.1986 και ότι ακολουθούσε επιστολή.

Όπως έχει προαναφερθεί, η ΚΟΠ ενέκρινε την εγγραφή στις 21.2.1986, προτού ακόμα λάβει την επιστολή που σύμφωνα με το πιο πάνω τηλεμήνυμα θα ακολουθούσε, και εξέδωσε ταυτότητα στον ποδοσφαιριστή, στην οποία αναφέρεται ότι "ο ποδοσφαιριστής αυτός έχει εγγραφεί στη δύναμη της ΚΟΠ σαν ποδοσφαιριστής του Συματείου ΑΠΟΛΛΩΝ Λεμεσού στις 7.2.1986". (τεκμήριο 3). Το Διεθνές Πιστοποιητικό Μεταγραφής, που τελικά στάλθηκε από την ΕΠΟ, φέρει ημερομηνία 1.4.1986 και περιέχει δήλωση πως ο κάτοχος του πιστοποιητικού έχει πλήρως ικανοποιήσει τις υποχρεώσεις του έναντι του πρώην συματείου του και έναντι της ΕΠΟ και είναι ελεύθερος να ενταχθεί στη δύναμη άλλης Ομοσπονδίας μέλους της ΦΙΦΑ από τις 7.2.1986. Η δήλωση αυτή απαιτείται σύμφωνα με την παράγραφο 4 του Κανονισμού 12 των προαναφερθέντων Κανονισμών της ΦΙΦΑ.

Για να συμπληρωθεί το ιστορικό γύρω από την εγγραφή του εν λόγω ποδοσφαιριστή στη δύναμη της ΚΟΠ, είναι χρήσιμο να τονιστεί ότι σύμφωνα με την προσαχθείσα μαρτυρία [τεκμήρια 6, 6(α) και 6(β)] ο Πρόεδρος και ο Γενικός Γραμματέας του Συματείου "ΑΠΟΛΛΩΝ" Λεμεσού, με εγγραφή δήλωση τους ημερομηνίας 6/2/1986, ανέλαβαν υποχρέωση "να χορηγήσουν ελεύθεραν μεταγραφήν του ποδοσφαιριστή Γεωργίου Γκαβασιάδη," στο πρώην Συματείο του "τη μεταγραφική περίοδο Ιουλίου 1986" και για εξασφάλιση της υποχρέωσης αυτής παρέδωσαν στον ΠΑΝΙΩΝΙΟ επιταγή, με ημερομηνία πληρωμής 10/7/1986, για το ποσό των £18,000:=-.

Επίσης ο ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ ανέλαβε υποχρέωση να επιστρέψει την επιταγή αυτή στους εκδότες της, αν ο ΑΠΟΛΛΩΝ τηρούσε την υποχρέωση του να επιστρέψει τον ποδοσφαιριστή κατά την περίοδο εκείνη.

Στις 19.3.1986, όπως ήδη αναφέρθηκε, διεξήχθη στο Τσίρειο στάδιο Λεμεσού ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ των ομάδων ΑΡΗ και ΑΠΟΛΛΩΝΑ και, όπως φαίνεται στο

Φύλλο Αχώνα (τεκμήριο 1), ο ποδοσφαιριστής Γκαβασιάδης συμμετέσχε στον αγώνα αυτόν με την ομάδα του ΑΠΟΛΛΩΝΑ με τον αριθμό 9.. Το αποτέλεσμα του αγώνα ήταν 3-2 υπέρ του ΑΠΟΛΛΩΝΑ και ο Γκαβασιάδης σημείωσε μάλιστα δυο (2) τέρματα.

Από τα πιο πάνω είναι φανερό ότι ο αγώνας αυτός διεξήχθη μετά την πάροδο δεκαπέντε ημερών από την εγγραφή του ποδοσφαιριστή στη δύναμη της ΚΟΠ, πριν όμως παρέλθουν πέντε μήνες από την άφιξη του στην Κύπρο.

Με βάση τα πιο πάνω γεγονότα το ερώτημα που εγείρεται είναι κατά πόσο στην προκείμενη περίπτωση εφαρμόζονται οι πρόνοιες του άρθρου 17 (1)(β), σύμφωνα με τις οποίες δίνεται δικαίωμα στον ποδοσφαιριστή να αγωνίζεται μετά πάροδο πέντε μηνών από την ημέρα της άφιξής του στην Κύπρο, ή κατά πόσον εφαρμόζονται οι πρόνοιες του άρθρου 17 (1)(ε), σύμφωνα με τις οποίες ο ποδοσφαιριστής δικαιούται να αγωνίζεται μετά την παρέλευση δεκαπέντε ημερών από την εγγραφή του.

Η Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ εξέτασε το πιο πάνω ερώτημα και αποφάσισε, ορθά κατά την γνώμη μας, ότι πρόκειται για μεταγραφή και ότι εφαρμόζονται οι πρόνοιες του άρθρου 17 (1)(β) και όχι οι πρόνοιες του άρθρου 17 (1)(ε), με βάση τις οποίες εκδόθηκε η επίδικη ταυτότητα. Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι η ΑΔΕΑ είχε την ευκαιρία να εξετάσει παρόμοιο θέμα στις υποθέσεις 12/1986 και 15/1986, που αποφασίστηκαν μεταγενέστερα, και έκρινε ότι σε τέτοιες περιπτώσεις πρόκειται για "ελεύθερη μεταγραφή" που, όμως, γίνεται μετά την έναρξη των πρωταθλημάτων της ΚΟΠ και γι' αυτό σε τέτοιου είδους "ελεύθερη μεταγραφή" εφαρμόζονται οι πρόνοιες του άρθρου 17 (1)(β) και όχι του άρθρου 17 (1)(ε), δηλαδή ο ποδοσφαιριστής δικαιούται να αγωνίζεται μετά την παρέλευση πέντε μηνών. Στη συνέχεια η Δικαστική Επιτροπή προχώρησε να εξετάσει, όπως αναφέρει στην απόφασή της, τις συνέπειες των πιο πάνω παρατυπιών που έγιναν από την ΚΟΠ και πώς αυτές επηρεάζουν το κύρος του αγώνα. Αφού η Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ εξέτασε τα ενύπιοι της τεθέντα στοιχεία, που αποτελούνταν τόσο από προφορική μαρτυρία όσο και από διάφορα έγγραφα, εξέφρασε την άποψη πως δεν έχει εξουσία να εξετάσει ένσταση για αντικανονική συμμετοχή ποδοσφαιριστή σε περίπτωση έκδοσης ταυτότητας από την ΚΟΠ ακόμα ούτε

και σε περίπτωση που αυτή εκδόθηκε "κακόπιστα και με δόλο εκ μέρους των ενδιαφερομένων." Ωστόσο, η Δικαστική Επιτροπή προχώρησε και εξέτασε το θέμα αυτό και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει μαρτυρία ότι ο ενδιαφερόμενος ποδοσφαιριστής ή το Σωματείο ΑΠΟΛΛΩΝ ενήργησαν κακόπιστα και δόλια και ακολούθως απέρριψε την ένσταση των εφεσελόντων και διατήρησε αδιατάρακτη την εγκυρότητα του επίδικου αγώνα.

Στο σημείο αυτό, παρατηρούμε ότι η Δικαστική Επιτροπή παρερμήνευσε τις αποφάσεις της ΑΔΕΑ στις υποθέσεις με αριθμούς 14/1980 και 6/1982 που αναφέρονται στην απόφαση της Δικαστικής Επιτροπής, πιστεύουμε όμως ότι στην υπό εξέταση υπόθεση, παρά τις αμφιβολίες που εξέφρασε η Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ, δεδομένου ότι η ένσταση του ΑΡΗ βασιζόταν στον ισχυρισμό ότι το Σωματείο ΑΠΟΛΛΩΝ και ο ποδοσφαιριστής δεν ενήργησαν με καλή πίστη και ότι χρησιμοποίησαν δόλο, η Δικαστική Επιτροπή ορθά ενεργώντας προχώρησε και εξέτασε ουσιαστικά το κύρος του αγώνα.

Το πραγματικό νόημα και το νομικό αποτέλεσμα των πιο πάνω αποφάσεων της ΑΔΕΑ έχει περαιτέρω επεξηγηθεί στις δυο πρόσφατες αποφάσεις μας με αριθμούς 12/1986 και 15/1986. Σύμφωνα με τις αποφάσεις αυτές, η ΑΔΕΑ καθόρισε ότι μια ταυτότητα που εκδίδεται καλή τη πίστει και χωρίς δόλο από μέρους των ενδιαφερομένων φέρει το τεκμήριο της νομιμότητας και καθορίζει το δικαίωμα συμμετοχής του κατόχου ποδοσφαιριστή σε αγώνες μέχρις ότου αυτή ακυρωθεί με την ορθή διαδικασία που προβλέπει το Καταστατικό της ΚΟΠ και οι Περί Κυπριακού Αθλητισμού Νόμοι και οι δυνάμει αυτών εκδιδόμενοι Κανονισμοί. Πρέπει ωστόσο να τονιστεί ότι η ουσία των αποφάσεων αυτών της ΑΔΕΑ αφορά περιπτώσεις που η ταυτότητα εκδίδεται καλή τη πίστει και χωρίς δόλο. Επομένως όταν η ταυτότητα έχει εκδοθεί καλή τη πίστει και χωρίς δόλο εκ μέρους των ενδιαφερομένων, δικαιολογείται η απόδοση επιεικούς ερμηνείας στο άρθρο 22 (1)(β) που προβλέπει, σε περίπτωση αντικανονικής συμμετοχής ποδοσφαιριστή σε μια ομάδα, την κατακύρωση του αγώνα με σκορ 2-0 υπέρ της άλλης ομάδας. Δηλαδή η ύπαρξη καλής πίστης και η έλλειψη δόλου από μέρους του σωματείου, που χρησιμοποιεί ποδοσφαιριστή κάτοχο ταυτότητας που εκδόθηκε "καλή τη πίστει και χωρίς δόλο", επενεργεί ως στοιχείο για απαλλαγή του Σωματείου από τις συνέπειες της

εφαρμογής του άρθρου 22 (1)(β). Για να επέλθει, όμως, η εξουδετέρωση των συνεπειών εφαρμογής του άρθρου 22 (1)(β), με αποτέλεσμα να μην υποστεί το σωματείο τις δυσμενείς συνέπειες, πρέπει να αποδειχθεί ότι το σωματείο ενήργησε καθ' όλον τον ουσιώδη χρόνο καλή τη πίστη και χωρίς δόλο. Διάφορη ερμηνεία θα ισοδυναμούσε με τροποποίηση του επιτακτικού χαρακτήρα του άρθρου 22 (1)(β) από την ΑΔΕΑ, πράγμα που δεν είναι μέσα στις εξουσίες της.

Εφόσον, λοιπόν, η "καλή πίστη και η μη ύπαρξη δόλου" επενεργεί απλώς για τη μη επιβολή τιμωρίας στο σωματείο, οι όροι αυτοί δεν είναι δυνατό να έχουν την έννοια και το νομικό αποτέλεσμα που αυτοί έχουν είτε στο χώρο του ποινικού δικαίου είτε σε περιπτώσεις αστικών αδικημάτων. Με άλλα λόγια, στην προκειμένη περίπτωση επίδικο θέμα δεν είναι το αν το Σωματείο υπόκειται σε νομικές συνέπειες λόγω της έλλειψης "καλής πίστης" ή της ενοχής του για "δόλο", αλλά το αν το Σωματείο δικαιούται να τύχει του ευεργετήματος απαλλαγής του από τις συνέπειες του άρθρου 22 (1)(β), σε περίπτωση που το Σωματείο ενεργούσε με καλή πίστη και χωρίς δόλο.

Εχειρεται λοιπόν το ερώτημα, αν στην υπόθεση αυτή υπάρχει η μαρτυρία και τα δεδομένα, που να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι στην προκειμένη περίπτωση το σωματείο ΑΠΟΛΛΩΝ Αεμικού δεν ενήργησε ή απόφυγε να ενεργήσει με "καλή πίστη" και "χωρίς δόλο", ώστε να δικαιούται στο ευεργέτημα της ελαστικής επεικούς εφαρμογής των προνοιών του άρθρου 22 (1)(β) και έτσι να αποφύγει την κατακύρωση του επίδικου αγώνα με σκορ 2-0 υπέρ του εφσεύοντος σωματείου.

Αναφορικά με την εκτίμηση των γεγονότων η ΑΔΕΑ επανειλημμένα αποφάσισε ότι, ως δευτεροβάθμια Δικαστική Επιτροπή, δεν μπορεί να υπεισέρχεται στην εκτίμηση των γεγονότων όπως αυτά διαπιστώνονται από την πρωτόδικη Δικαστική Επιτροπή εκτός μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις στις οποίες από το σύνολο της μαρτυρίας είναι κατάδηλο ότι η απόφαση της πρωτόδικης Δικαστικής Επιτροπής είναι εσφαλμένη. Ωστόσο η ΑΔΕΑ μπορεί να εξαγάγει τα δικά της συμπεράσματα από τα ίδια τα γεγονότα που διαπίστωσε η πρωτόδικη επιτροπή, της οποίας τα συμπεράσματα δεν δεσμεύουν την ΑΔΕΑ.

Η Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ, με βάση την ενύπλιον της μαρτυρία, βρήκε ότι "δεν υπάρχει μαρτυρία ότι ο ενδιαφερόμενος ποδοσφαιριστής ή το σωματείο ΑΠΟΛΛΩΝ, ενήργησαν κακόπιστα και δόλια".

Έχουμε εξετάσει με προσοχή το πιο πάνω πόρισμα της Δικαστικής Επιτροπής και ακούσαμε με μεγάλο ενδιαφέρον την επιχειρηματολογία όλων των δικηγόρων που εκπροσώπησαν τους διαδίκους στην ενύπλιον μας διαδικασία και βρίσκουμε ότι το πόρισμα αυτό της Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ δεν δικαιολογείται και ούτε ήταν λογικά επιτρεπτό από την προσαχθείσα ενύπλιον της μαρτυρία στο σύνολό της, για τους λόγους που αναφέρονται πιο κάτω.

Στην Αίτηση του για "Έγγραφή" στη δύναμη της ΚΟΠ [Τεκμήριο 3(α)] ο ποδοσφαιριστής Γκαβασιλάδης δήλωσε ανεπιφύλακτα ότι "δεν είμαι γραμμένος σε άλλη ξένη Ομοσπονδία", και η "ακρίβεια" της δήλωσης αυτής βεβαιώθηκε, σύμφωνα με το σχετικό έντυπο, με τις υπογραφές του Προέδρου και του Γενικού Γραμματέα του ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Στην πραγματικότητα, όμως, τόσο ο Πρόεδρος όσο και ο Γενικός Γραμματέας του ΑΠΟΛΛΩΝΑ γνώριζαν ότι ο ποδοσφαιριστής Γκαβασιλάδης ανήκε στη δύναμη άλλης Ομοσπονδίας, δηλαδή της ΕΠΟ, και συγκεκριμένα ότι ήταν ποδοσφαιριστής του Σωματείου ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ της Ελλάδας, αφού ο ίδιος ο Πρόεδρος του Σωματείου ΑΠΟΛΛΩΝ στην κατάθεση του ενύπλιον της Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ (ίδε πρακτικά ημερ. 23/4/1986, σελίδα 36) παραδέχεται ότι στις 6/2/1986 ήταν στην Αθήνα και υπέγραψε "Έγγραφο" με το Σωματείο ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ [τεκμ. 6, 6(α) και 6(β)], δηλαδή αρκετούς μήνες μετά που είχε αρχίσει η διεξαγωγή των Πρωταθλημάτων της ΚΟΠ στην Κύπρο.

Από τα τεκμήρια 6, 6(α) και 6(β) προκύπτει ότι ο Πρόεδρος και ο Γενικός Γραμματέας του Σωματείου "ΑΠΟΛΛΩΝ" και κατά προέκταση και το ίδιο το Σωματείο γνώριζαν στις 6/2/1986, δηλαδή την ημερομηνία της αίτησης του ποδοσφαιριστή Γκαβασιλάδη για "έγγραφή" του στη δύναμη της ΚΟΠ, ότι αυτός ανήκε στη δύναμη άλλης Ομοσπονδίας ως ποδοσφαιριστής του ΠΑΝΙΩΝΙΟΥ πέντε ολόκληρους μήνες μετά την έναρξη των πρωταθλημάτων της ΚΟΠ στην Κύπρο.

Αυτά τα γεγονότα, που προσδιορίζουν το καθεστώς του ποδοσφαιριστή και που, πρόσθετα, καθορίζουν αν πρόκειται για ποδοσφαιριστή που είναι "ουδόλως ανήκων εις οιαδήποτε Ομοσπονδία" ή όχι, δεν τέθηκαν ενώπιον της ΚΟΠ από το Σωματείο ΑΠΟΛΛΩΝ που τα χνύριζε και που όφειλε να αντιλαμβάνεται τη σημασία τους για τη σωστή εφαρμογή των Γενικών Κανονισμών της ΚΟΠ.

Από αυτά τα ίδια τα γεγονότα, που αδιαμφισβήτητα αποδεικνύουν ότι το Σωματείο "ΑΠΟΛΛΩΝ" είχε υποχρέωση να "επιστρέψει" τον ποδοσφαιριστή στο Σωματείο ΠΑΝΙΟΝΙΟΣ μετά πέντε μήνες εξάγεται το αναπόδραστο συμπέρασμα ότι σε περίπτωση που η ταυτότητα του ποδοσφαιριστή εκδιδόταν με βάση το άρθρο 17 (1)(β) αυτός θα ήταν άχρηστος για το σωματείο "ΑΠΟΛΛΩΝ", δεδομένου ότι αν εφαρμοζόταν το άρθρο αυτό ο ποδοσφαιριστής δεν θα εδικαιούτο να μετάσχει σε αγώνες πρωταθλήματος πριν παρέλθει περίοδος πέντε μηνών από 6/2/1986.

Από τα Τεκμήρια 6, 6(α) και 6(β) συνάγεται το συμπέρασμα ότι εν γνώσει του Σωματείου ΑΠΟΛΛΩΝ ο ποδοσφαιριστής, όχι μόνο ανήκε στις 6/2/1986 σε άλλη Ομοσπονδία, αλλά και ότι σε πέντε μήνες από τότε θα επέστρεφε στο πρώην σωματείο του υπό την ΕΠΟ επί ποινή καταβολής £18,000:= από τον ΑΠΟΛΛΩΝΑ, σε περίπτωση που ο ΑΠΟΛΛΩΝ δεν θα έδινε στον ποδοσφαιριστή ελεύθερη μεταγραφή μετά πέντε μήνες. Εξάλλου, και αν ακόμα θεωρηθεί ότι ο ποδοσφαιριστής έπαυσε να ανήκει στη δύναμη της ΕΠΟ στις 6 ή στις 7/2/1986, και πάλιν αυτός δεν θα εδικαιούτο να μετάσχει σε αγώνες πρωταθλήματος στην Κύπρο 15 μέρες μετά την "εγγραφή" του στην ΚΟΠ, βάσει του άρθρου 17 (1)(β), αφού, σύμφωνα με τους Γενικούς Κανονισμούς της ΚΟΠ, ακόμα και σε περίπτωση "ελεύθερης μεταγραφής", που γίνεται μετά την έναρξη των πρωταθλημάτων της ΚΟΠ, η μεταγραφή διέπεται από το άρθρο 17 (1)(β) και όχι το άρθρο 17 (1)(ε).

Γεγονός παραμένει ότι ο ΑΠΟΛΛΩΝ δεν υπέβαλε στην ΚΟΠ τα Τεκμήρια 6, 6(α) και 6(β), που θα αποδείκνυαν όλα αυτά τα γεγονότα.

Στη διάρκεια της ενώπιον μας διαδικασίας έγινε αναφορά στον Κανονισμό 12(6) των Διεθνών Κανονισμών της FIFA, σύμφωνα με τον οποίο, όλες οι Συμφωνίες που έχουν "οικονομικές δεσμεύσεις" πρέπει να επισυνάπτονται στο Πιστοποιητικό

Μεταγραφής, που αποστέλλεται από τη μια Ομοσπονδία στην άλλη, στην προκείμενη περίπτωση από την ΕΠΟ στην ΚΟΠ. Επομένως η απόκρυψη, ή έστω η παράλειψη του Σωματείου ΑΠΟΛΛΩΝ να αποκαλύψει τα πιο πάνω στοιχεία καθώς και η ανακρίβης δήλωση στην Αίτηση Εγγραφής του ποδοσφαιριστή (Τεκμήριο 3α) ότι στις 6/2/86 δεν ανήκε σε άλλη Ομοσπονδία συνιστούν έλλειψη καλής πίστης, έτσι που αυτή να αποστερεί το Σωματείο ΑΠΟΛΛΩΝ από την ευκαιρία να τύχει του ευεργετήματος της ειδικούς εφαρμογής του άρθρου 22 (1)(β).

Ενόψει των πιο πάνω, βρίσκουμε ότι το σωματείο "ΑΠΟΛΛΩΝ" δεν δύναται να επικαλείται ειδική ερμηνεία για να τύχει του ευεργετήματος της μη εφαρμογής του 'Αρθρου 22 (1)(β) των Κανονισμών Πρωταθλημάτων και έτσι να αποφύγει τις συνέπειες του 'Αρθρου αυτού που είναι η κατακύρωση των δυο βαθμών του επίδικου αγώνα στο εφεσείον Σωματείο ΑΡΗΣ.

Στο σημείο αυτό τονίζουμε και πάλιν ότι σε περίπτωση "ελεύθερης μεταγραφής", αν αυτή δοθεί μετά την έναρξη των πρωταθλημάτων στην Κύπρο σε ποδοσφαιριστή που ανήκε σε άλλη Ομοσπονδία, τότε η ένταξη του ποδοσφαιριστή στη δύναμη της ΚΟΠ γίνεται με βάση το 'Άρθρο 17 (1)(β), με αποτέλεσμα ο ποδοσφαιριστής να μη δικαιούται να μετάσχει σε αγώνες πρωταθλήματος προτού περάσει περίοδος πέντε μηνών.

Από την ώρα που οι υπεύθυνοι του σωματείου "ΑΠΟΛΛΩΝ" γνώριζαν ότι ο ποδοσφαιριστής Γκαβασιάδης, κατά την έναρξη των πρωταθλημάτων της ΚΟΠ ανήκε σε άλλη Ομοσπονδία, όφειλαν να αποκαλύψουν το γεγονός αυτό στην ΚΟΠ, είτε πήραν "ελεύθερη" μεταγραφή του ποδοσφαιριστή είτε όχι στις 6 ή στις 7 του Φεβράρη 1986, πέντε περίπου μήνες μετά την έναρξη των πρωταθλημάτων της ΚΟΠ.

Για τους πιο πάνω λόγους η έφεση του 'Αρη εναντίον της απόφασης της Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ γίνεται αποδεκτή και ο αγώνας της 19/3/1986 μεταξύ των ομάδων ΑΡΗ και ΑΠΟΛΛΩΝ κατακυρώνεται υπέρ του "ΑΡΗ" με αποτέλεσμα 2-0 και το Σωματείο ΑΠΟΛΛΩΝ μηδενίζεται σχετικά με τον ίδιο αγώνα.

Πέρα από την πιο πάνω απόφαση μας πάνω στην ουσία της Έφεσης του Σωματείου ΑΡΗ, θεωρούμε επιβεβλημένο να προσθέσουμε ότι έχουμε πλήρη επίγνωση του γεγονότος ότι η απόφαση μας αυτή θα έχει ως συνέπεια μια πολύ δυσμενή εξέλιξη για το Σωματείο ΑΠΟΠ, το οποίο θα υποσκελιστεί στη βαθμολογική κατάταξη των ομάδων πρώτης κατηγορίας από το σωματείο "ΑΡΗΣ" και θα βρεθεί στην προτελευταία θέση, έτσι που, σύμφωνα με τους υφιστάμενους Κανονισμούς Πρωταθλημάτων της ΚΟΠ, να υποβιβάζεται στη δεύτερη κατηγορία.

Η εξέλιξη αυτή μας προκαλεί βαθιά θλίψη, διότι το σωματείο ΑΠΟΠ είναι εντελώς αμέτοχο των παρατυπιών που σημειώθηκαν και υφίσταται τις δυσμενείς αυτές συνέπειες μιας εσφαλμένης εφαρμογής των Κανονισμών από την ΚΟΠ.

Όμως ο ρόλος της ΑΔΕΑ είναι να εφαρμόζει την ισχύουσα σχετική Νομοθεσία και τους Κανονισμούς και να εποπτεύει την ορθή εφαρμογή τους. Δεν έχουμε αρμοδιότητα να απονέμουμε δικαιοσύνη έξω από τα πλαίσια των Νομών και Κανονισμών.

Σε άλλα όργανα, και συγκεκριμένα της ίδιας της ΚΟΠ, αναπόκειται να πάρουν τις αναγκαίες αποφάσεις για να μην υποστεί ο αθώς ΑΠΟΠ τις συνέπειες ανομηνμάτων άλλων.

Η ΑΔΕΑ οφείλει να τονίσει ότι στην προκείμενη περίπτωση η ΚΟΠ ενήργησε κατά προφανή παράβαση των δικών της Κανονισμών εκδίδοντας ταυτότητα στον ποδοσφαιριστή Γκαβασιάδη βεβιασμένα και χωρίς τη δέουσα έρευνα των γεγονότων. Το ότι ο ΑΠΟΛΛΩΝ δεν αποκάλυψε στην ΚΟΠ όλα τα σχετικά στοιχεία δεν απαλλάσσει την ΚΟΠ από την ευθύνη ότι δεν μερίμνησε να διαπιστώσει τα γεγονότα που ήταν ουσιώδη για την ορθή εφαρμογή των δικών της Κανονισμών.

Αν το στοιχείο αυτό έχει κάποια σημασία, αυτή έγκειται στο ότι και το Σωματείο ΑΠΟΛΛΩΝ δυνατόν να υπέχει πειθαρχική ευθύνη για την απόκρυψη ή παράλειψη κατάθεσης όλων των σχετικών στοιχείων ή για το λόγο ότι δεν ενήργησε με καλή πίστη.

Ωστόσο, μέσα στα πλαίσια αυτής της διαδικασίας η ΑΔΕΑ δεν έχει αρμοδιότητα να επιληφθεί τέτοιου θέματος. Η ΚΟΠ, όμως, πρέπει να εξετάσει το θέμα ενδεχόμενης ευθύνης του σωματείου ΑΠΟΛΛΩΝ, προκειμένου να εφαρμοστούν οι διατάξεις της σχετικής Νομοθεσίας και των Κανονισμών.

Η έφεση επιτυχάνει και το παράβολο επιστρέφεται.

Λάκος Ευαγγέλου

Πρόεδρος .....

Τίτος Φάνος

Αντιπρόεδρος .....

Τάσσος Παπαδόπουλος

Μέλος .....

Σένιος Σενόπουλος

Μέλος .....